

Giới thiệu Vương Phi Tiến Lên

Truyện Vương Phi Tiến Lên của tác giả Mỹ Orange là một truyện ngôn tình trùng sinh, cổ đại. Nàng vừa là Hoàng Hậu Vọng Nguyệt quốc vừa là Trần Quốc đại tướng quân Cổ Thiên Lan.

Vì giữ gìn bình an của quốc gia ,nàng không ngại thân mình đang mang thai mười tháng đi ra chiến trường, lại không biết đây chỉ là một hồi âm mưu của hoàng đế Vọng Nguyệt quốc.

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Tiến Lên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Chương 1: Tử chiến đến cùng

Vọng Nguyệt Quốc cùng Sóc Vân Quốc là hai quốc gia lớn mạnh nhất trên đại lục này .

Thiên Thanh trấn là địa giới giao nhau của hai nước , vốn có một trấn nhỏ yên bình nhưng lúc này đã là máu chảy đầy đất, tiếng kêu than dậy khắp trời .

Chiều tà nhuộm đỏ nửa bầu trời .

Ngôi miếu đồ nát cô linh đứng ở nơi đó, mùi máu tươi cùng mùi hôi thối lan tràn đến mỗi góc ngách . Một nữ tử toàn thân mặc chiến giáp màu đỏ nằm trên mặt đất , trên mặt đất đen tán loạn bừa bãi, gây chú ý cho người khác nhất vẫn là bụng nàng đã to , xem tình hình từ phần bụng cao vút này thì có lẽ đứa bé trong bụng nàng đã đủ ngày đủ tháng .

Nữ tử vuốt ve bụng mình, sắc mặt nàng đột nhiên tái nhợt như tờ giấy rồi lại tự nhiên lộ vẻ dữ tợn .

“Tướng Quân!” Một tướng sĩ mặc chiến giáp màu đen đi tới .

Cổ Thiên Lan mở mắt, trong ánh mắt có một tia hy vọng, điều này làm cho nàng rốt cục có một tia hy vọng nhỏ: “Lương thảo và viện binh đến ?”

Vọng Nguyệt Quốc cùng Sóc Vân Quốc giao chiến ở đây, Cổ Thiên Lan là Thường Thắng tướng quân của Vọng Nguyệt Quốc rất ít khi bại trận, lúc này đây vốn là chắc thắng nhưng lại vì nguyên nhân lương thảo bị cắt đứt, tướng sĩ không còn cách nào no bụng nên mất đi sức chiến đấu, viện binh cũng chậm chạp không đến mà khiến tất cả đều rơi vào trong cảnh tuyệt vọng . Mười vạn đại quân lần lượt bị tàn sát, nàng và hài tử của hân bị vây ở chỗ này, đối bụng cùng thống khổ hành hạ dần dần chỉ còn lại có tuyệt vọng .

“Bệ hạ tới .”

Cổ Thiên Lan vốn đã không còn hy vọng trên mặt nhất thời có chút ngạc nhiên: “Hắn đến ! Ta biết, hắn không thể bỏ rơi ta, không thể bỏ rơi việc lo cho quân lính .”

Người trả lời trong mắt lóe lên một tia không được tự nhiên thậm chí còn có một tia thương hại , Cổ Thiên Lan cũng không có chú ý tới .

Cổ Thiên Lan nhìn đến chỗ cửa có hai người đi tới . Một nam một nữ, hai người đều mặc áo choàng đen , trên đầu mang áo choàng, nam tử vóc người cao to , nữ tử còn lại là xinh xắn lạnh lùng .

Nam tử gỡ áo choàng trên đầu xuống , Cổ Thiên Lan trông thấy khuôn mặt anh tuấn uy nghiêm kia thì trong lòng vui vẻ .

“Hoàng Thượng, ngài đến rồi !” Người tới chính là hoàng đế Vọng Nguyệt quốc , trượng phu của nàng Lý Nghiệp Cần .

Nàng không nghĩ tới Lý Nghiệp Cần sẽ đích thân hộ tống lương thảo đến nghỉ ngơi trong lòng được quét sạch nàng nhìn nam tử anh tuấn trước mặt, trong lòng nổi lên một chút ý nghĩ ngọt ngào .

Lý Nghiệp Cần dừng chân lại từ trên cao nhìn xuống Cổ Thiên Lan đang ở phía dưới . Cổ Thiên Lan nhìn về mặt của hắn hoàn toàn không có vẻ ôn nhu khi xưa mà là vẻ lạnh lùng vô tình khiến trong lòng Cổ Thiên Lan tự dưng sinh ra sợ hãi .

“Bệ Hạ . . .” Nàng lại gọi một câu .

“Lương thảo đã đến ? Bệ Hạ, lại cho ta mười ngày ta nhất định sẽ đem quân xâm lược Sóc Vân đuổi ra ngoài.” Nàng lập lời thề son sắt .

“Không cần .” Lý Nghiệp Cần rốt cục cũng mở miệng .

“Cổ Thiên Lan, ngươi ở tại chỗ này và chôn cùng mười vạn đại quân đi.”

Cố Thiên Lan sững sốt: “Bệ Hạ, ngài đang nói cái gì?”

“Nói cái gì? Tỳ tỳ, người từ trước đến nay nổi danh là thông minh, hiện tại ngay cả bệ hạ nói gì cũng nghe không hiểu. Ý của bệ hạ là để cho người chết.” Nữ tử kiều diễm đứng bên người hấn gỡ áo choàng xuống lộ ra gương mặt tuyệt mỹ. Người này không là ai khác, chính là thân muội muội của Cố Thiên Lan nàng, Cố Thiên Tình cũng là Tình Quý Phi trong cung địa vị gần với ngôi vị Hoàng Hậu của Cố Thiên Lan.

Nếu như nói Lý Nghiệp Cần ở đây lúc này là tự mình áp tải lương thảo nhưng lại mang đến một nữ tử tay trái gà không chặt như Cố Thiên Tình thì thật sự không giải thích được.

Cố Thiên Lan vẫn là không nghĩ ra. Nàng sinh ra Tướng Môn thế gia Cố gia, Cố gia không con trai, nàng làm đích nữ nên tuổi còn nhỏ đã ra chiến trường, bất quá mười sáu tuổi đã có chiến công hiển hách. Năm nàng mười bảy tuổi đã gả cho thanh mai trúc mã Lý Nghiệp Cần, trở thành hoàng hậu Vọng Nguyệt quốc, là nữ nhân được toàn bộ Vọng Nguyệt Quốc được tôn kính nhất.

Sóc Vân Quốc vẫn nhìn chằm chằm, nhưng lại ngại vì thanh uy của nàng không dám xâm phạm. Cố Thiên Lan mang thai mười tháng đối với Sóc Vân mà nói là cơ hội tốt, thừa dịp lúc nàng mang thai mười tháng, Sóc Vân Quốc đột nhiên tiến đánh Vọng Nguyệt, còn phải ra Vân Vương Công Tôn Dịch đứng mãnh vô song. Thủ hạ của Công Tôn Dịch thủ hạ đều là mạnh như sói hổ, Vọng Nguyệt Quốc làm sao ngăn cản được. Vì vậy hoàng hậu Vọng Nguyệt quốc phải mặc chiến giáp ôm bụng đã được chín tháng ra chiến trường đánh với Sóc Vân một trận.

Trước khi nàng phủ thêm chiến giáp rời khỏi kinh đô, nam nhân trước mắt đã kéo nàng lại đưa tay vuốt ve chỗ bụng đã to lên của nàng trong mắt có chút bất đắc dĩ, thanh âm ôn nhu nói: “Lan nhi, Cô chờ nàng cùng Thái Tử trở về. Nàng nhất định phải chú ý an toàn, nàng cùng Thái Tử là người quan trọng nhất của Cô ở trên thế giới này, nếu các người xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, Cô cũng không thể nào vui vẻ tiếp tục sống.”

Vậy mà nam nhân ôn nhu đó hiện tại như là đổi khuôn mặt khác khiến nàng hoàn toàn không nhìn ra, nếu như thân thể cho phép nàng hận không thể xông lên ngăn khuôn mặt của người trước mắt nhìn hấn xem có phải là đã bị người khác giả mạo.

Thế nhưng nàng và hấn từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cùng giường chung gối hai năm đương nhiên biết hấn đó là hấn, không sai.

Cố Thiên Lan hầu như là không tin: “Vì sao?”

Lý Nghiệp Cần không nói gì, Cố Thiên Tình lại khanh khách cười ra tiếng: “Tỳ tỳ thân ái của ta, người thật đúng là có lỗi với cái danh thông minh của người, nguyên nhân đương nhiên là vì có người không muốn người sống a!”

Cố Thiên Tình thân thể kiều diễm nhỏ bé nép trong lòng Lý Nghiệp Cần, trong ánh mắt tràn ngập trào phúng cùng hận ý, đâu còn là muội muội nhu thuận nhất gan của nàng?

“Tỳ tỳ, người biết Bệ Hạ tại sao muốn cưới người không? Bệ Hạ rõ ràng yêu ta, lại không thể không cưới người một nữ nhân hai tay nhuộm đầy máu tươi, bởi vì người là Trần Quốc đại tướng quân, bởi vì trên tay người có mười vạn Trần Quốc quân của Cố gia.”

Cố Thiên Tình nói như dao cứa mạnh vào trái tim Cố Thiên Lan.

Cố Thiên Lan sắc mặt của chợt biến: “Không phải như thế!”

—— Thiên Lan, người là nữ tử tốt đẹp nhất trên đời này mà ta đã biết. Ta một mực chờ đợi người lớn lên, hiện tại người rốt cục cũng thành Hoàng Hậu của ta.

Đêm tân hôn, trượng phu của nàng là nói với nàng như vậy!

Mọi người chỉ thấy nàng hôm nay vinh quang nhưng không biết nàng trải qua mưa gió như thế nào. Nàng cũng không thích ánh đao guom càng không thích cảm giác trên người lúc nào cũng có mùi máu tanh, nàng cũng ước ao nàng ở trong nhà đánh đàn khiêu vũ cùng bọn muội muội. Nàng phủ thêm chiến giáp, không chỉ có bởi vì nàng là đích nữ của Cố gia càng bởi vì nàng phải bảo vệ người nam nhân kia. Thời điểm mỗi khi giết một người nàng đều sẽ nghĩ tới lúc hấn chứng kiến thắng lợi sẽ vô cùng mừng rỡ.

Mà bây giờ, lại có người nói cho nàng biết nam nhân nàng yêu, nam nhân nàng thề sống chết bảo vệ, chán ghét trên tay nàng dính nhiều máu tươi?

“Cố gia cũng hận không thể giết chết người.” Cố Thiên Tình giữa môi nháy những chữ độc ác không gì sánh bằng

“Người làm Hoàng Hậu nhưng phía sau vẫn áp chế thế lực của nhà mẹ đẻ. Tộc huynh bất quá giết một nữ tử lầu xanh, người lại tự nhiên giết chết Tộc huynh, cả gia tộc đều đối với người cực kỳ bất mãn, hận không thể để người đi chết. Người biết người Cố Gia ở sau lưng nói người như thế nào không? Cố gia có một Hoàng Hậu như vậy ngược lại là xui xẻo tám kiếp!”

Cố Thiên Lan nhớ kỹ chuyện này Tộc huynh lúc trước đâu chỉ là giết một nữ tử lầu xanh. Tộc huynh hấn trước mặt mọi người cường đoạt dân nữ, làm hại nữ tử đó mất mặt nghĩ quần mà chết. Tộc huynh là đẩy trút trách nhiệm liền nói nàng kia là nữ tử lầu xanh ti tiện, nói nàng kia cố ý quyến rũ hấn. Ngờ đâu nàng kia cũng không phải là dân nữ thông thường, huynh trưởng của nàng là Ngôn Quan. Ngôn Quan mà nói thì không cần nghĩ cũng có thể dẫn đến chết người. Cố gia vốn là danh tiếng quá cao, Bệ Hạ đã sớm đối với Cố gia bất mãn vẫn muốn nhân cơ hội này khiến Cố gia suy sụp, chuyện này có thể trở thành mồi dẫn lửa hủy toàn bộ Cố gia. Cố Thiên Lan là bảo vệ địa vị của Cố gia cũng vì khiến Bệ Hạ nguôi giận, phải ban cho Tộc huynh kia cái chết cái chết.

“Người biết tại sao Cố gia phải để cho ta gả vào trong cung không? Đêm trước khi ta gả cho bệ hạ, tộc trưởng giao cho ta một nhiệm vụ quan trọng,

chính là tìm cơ hội giết người rồi thay thế vị trí của người !”

Nàng ở đây làm hết thấy mọi chuyện vốn là để bảo vệ nhà mẹ đẻ nhưng mà nhà mẹ đẻ của nàng lại hận không thể để nàng chết đi . Bọn họ lại không nhìn ra nàng dụng tâm lương khổ, thật đúng là ngu xuẩn .

“Ta cũng hận không thể giết người chết đi . Ta cùng với Bệ Hạ quen biết trước người, tình đầu ý hợp, người còn nhớ rõ ta từng bị cơn bệnh nặng không ? Ta cũng không phải là trời sinh yếu đuối mà là bởi vì người được gả vào trong cung trước , khi người không sinh hạ được hài tử, sở dĩ chỉ có thể đem ta tới cho bệ hạ !” Nói đến đây, trên mặt Cố Thiên Tinh rốt cục xuất hiện một tia điên cuồng .

Nghe đến đó, sắc mặt của Cố Thiên Lan đã hoàn toàn méo mó, nàng quả nhiên là ngu! Lý Nghiệp Cần là nam nhân nàng yêu nhất, Cố Thiên Tinh là muội muội của nàng uống cho nàng thông minh, lại nhìn không ra Lý Nghiệp Cần cùng Cố Thiên Tinh đã sớm có mưu đồ đen tối , xem nàng như kẻ ngu si mà đùa giỡn!

Lý Nghiệp Cần đem Cố Thiên Tinh ôm vào thật chặt vào trong lòng, vẻ mặt thương tiếc nói: “Thiên Tinh, đừng nghĩ, hết thấy đều đã qua . Nàng sẽ là Hoàng Hậu của ta , mà tiện nhân này cũng sắp biến mất khỏi thế giới này .”

Thân thể Cố Thiên Lan mềm xuống vô cùng tuyệt vọng, mà khi nàng xoa đến bụng mình trong mắt của nàng lộ vẻ không cam lòng: “Người muốn giết ta, thế nhưng trong bụng ta lại là hài tử của người, đứa bé này sắp đến ngày sinh , người có thể nào tuyệt tình như vậy ?”

Lý Nghiệp Cần đi tới, chân trực tiếp dùng sức đập lên bụng Cố Thiên Lan .

Cố Thiên Lan cảm giác được đau đớn ở bụng hoảng sợ kêu một tiếng: “Hài tử của ta!”

“Người thực sự cho là nó vẫn còn là một đứa bé ? Cố Thiên Lan, đứa bé trong bụng người đã là một thai chết !” Lý Nghiệp Cần tuyệt tình nói

“Người còn nhớ rõ người mỗi ngày đều uống thuốc không ?”

Lý Nghiệp Cần vô luận bận rộn như thế nào mỗi ngày đều sẽ đích thân đem cho nàng một chén thuốc, nàng vốn cho rằng Lý Nghiệp Cần mười phần mong đợi đứa bé này nhưng nguyên lai chỉ vì muốn mưu sát đứa bé trong bụng của nàng! Nàng vẫn mong đợi đứa bé, nhưng nó lại từng chút một bị hãm hại chết .

Cố Thiên Lan ôm bụng của mình, đột nhiên điên cuồng cười ra tiếng .

Nàng là ngu! Nàng thật đúng là ngu! Hài tử của nàng, bởi vì nàng ngu xuẩn mà chết đi như thế!

“Hài tử, hài tử của ta, mẫu thân đúng là không nên để con đến đây, trên đời này quá nhiều người ác , mẫu thân lại không thấy rõ .” Cố Thiên Lan mắt mờ to, độc ác trừng mắt nhìn Cố Thiên Tinh cùng Lý Nghiệp Cần, hận không thể uống máu ăn thịt của bọn họ .

Cố Thiên Tinh bị ánh mắt của nàng nhìn không hiểu sao đột nhiên phát lạnh, từ trong lòng ngực rút ra dao găm liền muốn đâm trên người Cố Thiên Lan . Nhưng Lý Nghiệp Cần kéo nàng ta lại : “Thiên Tinh, tiện nhân kia là không nên chết, nàng đừng có quên chúng ta cùng Công Tôn Dịch đã có ước định .”

Cố Thiên Tinh hơi bình tĩnh một chút, khuôn mặt nhỏ nhắn lo sợ không yên: “Bệ Hạ, ta sai, ta quên Bệ Hạ đã cùng Công Tôn Dịch làm trao đổi, chỉ cần chúng ta đem tiện nhân này giao cho Công Tôn Dịch, đại quân của Sóc Vân liền rời khỏi Vọng Nguyệt , trong vòng năm năm không hề xuất chiến .”

Cố Thiên Tinh như là nghĩ đến cái gì đó đột nhiên cười: “Bệ Hạ, Công Tôn Dịch thích ăn thịt người uống máu người, càng thích ăn thai nhi còn trong bụng mẹ , tiện nhân kia rơi vào tay Công Tôn Dịch, giấu lại thật đúng là có chút thú vị .”

“Tỷ tỷ, Công Tôn Dịch sẽ mở bụng của người, uống khô máu của người, ăn thai nhi trong bụng người . . .”

Lý Nghiệp Cần cũng thấy thú vị, theo đó cười rộ lên .

Hai người đội lại áo choàng, ở trước ánh mắt giết người của Cố Thiên Lan dắt tay đi ra khỏi ngôi miếu đồ nát .

Vào khoảnh khắc hai kẻ lừa nàng hại chết con nàng , Cố Thiên Lan hận không thể xông lên . Nhưng mà, toàn thân nàng vô lực, đau nhức từ phần bụng lan tràn ra, một dòng nhiệt từ dưới bụng tuôn ra, sinh mệnh ở đó cũng dần dần mất đi .

Cuối cùng, nàng loáng thoáng nghe được Lý Nghiệp Cần đưa nàng cùng mười vạn gia quân bán cho Công Tôn Dịch .

Một lúc sau , tiếng bước chân đột nhiên vang lên, thần trí của nàng đã từ từ không rõ .

“Cố Thiên Lan, ta phụng mệnh Văn Vương đến, nếu người từ nơi này quý đến cầu xin Vương Gia của chúng ta, Vương Gia có thể mở một đường lui, tha cho người một mạng .”

Công Tôn Dịch, Công Tôn Dịch, nàng cho là hấn quang minh lỗi lạc, lại không nghĩ rằng hấn cùng với hai kẻ tiện nhân này là cá mè một lứa! Nàng đã sắp chết, Công Tôn Dịch lại còn đến làm nhục nàng như vậy !

Lý Nghiệp Cần, Cố Thiên Tinh, Công Tôn Dịch , ba người này đã khắc sâu trong lòng của nàng, nếu là có kiếp sau nàng nhất định không bỏ qua cho bọn họ!

Cách ngôi miếu đồ nát khoảng hơn mười dặm có một bóng dáng khoác chiến giáp màu đen đứng dưới ánh hoàng hôn đang buông xuống ,đôi mắt nhìn chăm chăm nơi xa .

“Vương Gia, mười vạn đại quân của Cổ gia Vọng Nguyệt quốc đã toàn quân bị diệt, Cổ Thiên Lan đang ở trong miếu đồ nát, chúng ta bây giờ có đưa binh đi bắt nàng không ?”

Nam nhân khoác chiến giáp , khuôn mặt dưới ánh hoàng hôn như ẩn như hiện, một đôi mắt như sao , hần chuyển động chiếc nhẫn ngọc trên ngón cái : “Chờ nàng đi cầu ta, nếu như nàng mở lời cầu ta . . .”

Nam nhân khoe miệng hơi câu lên như là nghĩ đến việc gì rất thú vị . Trong đầu của hắn dần hiện ra một bóng dáng toàn thân mặc chiến giáp màu đỏ phát ra khí tức lạnh thấu xương , tuy bộ dạng nhếch nhác nhưng vẫn không che dấu được khuôn mặt xinh đẹp của cô gái đó .

Nếu như nàng đi cầu xin hắn thì hắn nên làm như thế nào đây? Nghĩ đến người kia từ trước đến nay là một nữ tử cao cao tại thượng sẽ quỳ sát ở dưới chân của hắn, bộ dạng của nàng khi cầu xin hắn , Công Tôn Dịch liền cảm giác trong lòng hiện ra một cỗ tình cảm mãnh liệt .

Hắn sẽ đem nàng mang về Sóc Vân, từ nay về sau Vọng Nguyệt lại không Cổ Thiên Lan, mà trong Vân vương phủ thì sẽ thêm một vị ái thiếp . Đem nữ tử ngông cuồng kiêu ngạo không kềm chế được đó áp dưới thân , chỉ là nghĩ đến thôi Công Tôn Dịch liền cảm giác vô cùng kích thích .

Đêm khuya, hắn phái người đi rót rượu có đáp lại .

“Vương Gia!”

“Cổ Thiên Lan cầu xin ta ?” Công Tôn Dịch trong mắt toát ra hưng phấn .

“Vương Gia, Cổ Thiên Lan chết!”

Nghe được tin tức này, sắc mặt của Vân Vương Công Tôn Dịch đột nhiên biến đổi , vốn là khuôn mặt suy ngắm khuôn mặt lúc này đã là cực kỳ khó coi !

Chết !? Nữ tử kia ngông cuồng nói muốn giết nữ nhân của hắn, làm sao lại chết ?

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Tiến Lên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Xuyên qua sống lại

Sóc Vân Quốc, Tướng Phủ .

“Thanh Liên, người nghĩ ra ý định gì không ? Có ý nghĩ sẽ nhìn xuyên qua không ? Cái kẻ ngu si này đầu hơn được A Hoàng ?” âm thanh trong trẻo của cô nương trẻ tuổi vang lên .

Nơi này là hậu viện Tướng Phủ mà cô nương trẻ tuổi này chính là nhị tiểu thư Tướng Phủ Cổ Thanh Ngọc ,người còn lại bên cạnh nàng là tam tiểu thư Cổ phủ Cổ Thanh Liên nhỏ hơn nàng hai tuổi .

Hai vị tiểu thư này được sủng ái nhất Cổ phủ, ở Tướng Phủ cũng không sợ trời không sợ đất thường xuyên trên cột hạ nhân, các nàng được chơi như vậy nên hiện nay lại nghĩ ra mới một trò chơi mới .Các nàng dùng một mảnh đất trống ở hậu viện hậu đem mấy con chó bị bỏ đói thả vào bên trong , sau khi tập hợp đủ sẽ đem thức ăn ném vào . Động vật khi đói bụng đều sẽ trở nên hung dữ , nhìn lũ chó vì tranh nhau một cái xương mà tấn công nhau khiến cho đầu rơi máu chảy, các nàng liền cảm thấy vô cùng thú vị . Thế nhưng không bao lâu, cũng thấy không còn vui nữa .

Vì vậy, các nàng lại nghĩ ra ý mới, đem kẻ ngu si ném vào mảnh đất đó.

Kẻ ngu si không phải là ai khác, chính là đích nữ của Cổ phủ , là đích tỷ của các nàng Cổ Thủy Nguyệt .

Các nàng đối xử với Cổ Thủy Nguyệt giống như đối xử với chó vậy , hai ngày không cho nàng ăn gì rồi đem nàng ném vào trong lồng chó này để xem nàng cùng với chó dữ giành ăn . Xem người cùng chó giành ăn, ngắm lại sẽ là việc vui vẻ khi làm nhục được nàng .

Ai ngờ Cổ Thủy Nguyệt căn bản không phải là đối thủ của lũ chó này , nhìn thấy mỗi con chó đều cắn trên người nàng một cái, nàng căn bản không có cơ hội phản kháng, còn chưa kịp giành đã nằm ở nơi đó không nhúc nhích .

Không ai có ý nghĩ sẽ có người lại xuyên qua!

Đau nhức, cực kỳ đau nhức .

Cố Thủy Nguyệt khó khăn mở mắt , đập vào mắt đó là một con chó cái ở sau mông, nàng gian nan mà cúi thấp đầu liền phát hiện bên cạnh mình toàn là chó, trên người nàng đã bị cắn rách vô số chỗ những chỗ bị cắn rách đều

đau đớn kịch liệt .

Nàng không phải đã chết sao? Cố Thiên Lan theo bản năng sờ bụng của mình, liền phát hiện cái bụng vốn dĩ phải nhô lên của mình hiện tại đã bằng phẳng, hài tử của nàng đã chết . Mà tay nàng, đen kịt, nhỏ xíu, phía trên toàn là vết chai, đây không phải đôi tay thon dài trắng nõn chuyên cầm kiếm của nàng nữa .

Cố Thiên Lan nhắm mắt lại, đè xuống tâm trạng đang khó chịu , một ít ký ức không thuộc về nàng liền xuất hiện trong đầu của nàng .

Nàng tưởng đã chết đi nhưng không ngờ lại sống lại , thân phận của nàng bây giờ không phải Tướng quân của Vọng Nguyệt quốc Cố Thiên Lan, mà là đích nữ của tướng phủ Sóc Vân Quốc Cố Thủy Nguyệt!

Ha ha, trong lòng nàng thấp giọng cười ra tiếng . Quả nhiên là trời cao cũng nhìn thấy kiếp trước nàng sống quá ngu xuẩn nên mới không cho nàng chết sao? Chỉ là nàng hiện tại chết đi sống lại tuyệt đối sẽ báo thù cho hài tử cũng là báo thù cho mình!

Lý Nghiệp Căn, Cố Thiên Tinh, nàng nhất định phải lột da xẻo thịt bọn họ, còn có Công Tôn Dịch nàng cũng muốn làm cho hắn sống không bằng chết .

Cố Thiên Lan đang ở trong thù hận cực độ đột nhiên tỉnh táo lại, tình cảnh của nàng bây giờ rất không ổn . Một ít ký ức không thuộc về nàng xông vào trong đầu của nàng .

Cổ thân thể này tên gọi Cố Thủy Nguyệt, tuy là đích nữ của Tướng Phủ nhưng lại là một đứa trẻ mồ côi, lúc còn bé còn có mẫu thân che chở nhưng sau khi mẫu thân qua đời, nàng liền triệt để trở thành đồ chơi của các tiểu thư trong Tướng Phủ .

Thời điểm các nàng vui vẻ sẽ cho nàng một miếng ăn, thời điểm không vui liền để cho nàng giành ăn với chó lợn . Mà hết thảy những chuyện này phụ thân của nàng Cố thừa tướng biết cũng không để ý tới . Sinh ra kẻ ngu vốn chính sự sỉ nhục của hắn sĩ , nếu không phải nhà ngoại nàng còn có người , hắn hận không thể đem nàng ném vào trong hầm phân !

Cố Thủy Nguyệt là chịu đựng các loại khi dễ mà lớn lên mà bây giờ càng là thương cảm, Cố gia căn bản không cho nàng ăn . Nàng muốn ăn, phải cùng những con chó này tranh giành, liều mạng cũng phải giành . Chỉ là cơ thể tiểu cô nương mảnh mai thì làm sao hơn được chó dữ ?

Chó cắn làm cho nàng nằm im, thấy nàng không hề giành ăn liền buông nàng ra bắt đầu đứng dậy đi gặm xương .

Hai vị tiểu thư Cố gia lần lượt rời đi, Cố Thủy Nguyệt liền bị ném ở trong ổ chó cùng với chó dữ .

“Ha, nơi này có mấy con chó đực đang động dục đây, đem cô nương trẻ tuổi như vậy để ở bên trong, có thể hay không . . .?”

Bên ngoài truyền đến vài tiếng tiếng cười thô bỉ, thanh âm liền biến mất .

Chó đực động dục . . . Bọn họ dĩ nhiên . . . Người ở Cố phủ cư nhiên đã xem nàng trở thành một con chó, căn bản không có ý sẽ đưa nàng ra khỏi ổ chó .

Cố Thiên Lan hoàn toàn ý thức được tình cảnh bi thảm của Cố Thủy Nguyệt ở Thừa Tướng Phủ .

Cố Thiên Lan đem thân thể của mình co lại thành một đoàn, tận lực rúc ở trong góc không để cho chó dữ chú ý tới mình . Trên người nàng bây giờ không có một chút khí lực, càng không biết đói và đau nhức .

“Hôm nay tiểu thư làm sao mà không tới dẫn vật tiện chùng này ?”

“Người không biết, hôm nay là ngày Vân Vương khai hoàn trở về . Không phải Bệ Hạ nói muốn khảo nghiệm Vân Vương sao? Vân Vương thần võ, chỉ cần mười ngàn binh lực liền chiến thắng mười vạn đại quân của Vọng Nguyệt Quốc . Không phải nói Cố Thiên Lan lợi hại sao? Có tài dụng binh như thần, bây giờ nghe như là chuyện tiểu lâm, Cố Thiên Lan chết, mười vạn đại quân cũng diệt .”

“Vân Vương lợi hại như vậy?”

“Đó là đương nhiên, Vân Vương là Chiến thần của Sóc Vân Quốc chúng ta . Người không nghe nói, Vân Vương trở về dân chúng hoan nghênh, Bệ Hạ tự mình đến cửa thành nghênh tiếp . Vô số thiên kim tiểu thư đều đặt phòng ở từ lâu hai bên đường để nhìn thấy phong thái của Vân vương. Tiểu thư nhà chúng ta đã sớm đi giành vị trí tốt nhất ở từ lâu rồi .”

Qua thật lâu, Cố Thiên Lan nghe được thanh âm hai lão bà từ vang lên bên tai nàng .

Vân Vương —— Công Tôn Dịch, ha ha . Bọn họ không biết, đây chỉ là một hồi âm mưu, Công Tôn Dịch có được vinh quang như hôm nay đều là dùng mạng của nàng và tính mạng mười vạn đại quân đổi lấy .

Một ngày một đêm , trời cũng tối dần, lũ chó cũng bắt đầu đói, không có thức ăn, chúng nó bắt đầu rục rịch, đưa mắt chuyển lên người Cố Thiên Lan. Cố Thiên Lan cảm giác được nguy hiểm, nàng miễn cưỡng mở mắt ra, nàng lúc này rất cực cũng có một chút sức lực . Nàng từ dưới đất khó khăn đứng

lên, chân đi về phía ranh giới của ổ chó , phải dùng hết sức mới bò ra ngoài ổ chó .

Nàng cơ hồ là bò trở lại chỗ ở của mình. Kỳ thực nơi ở của Cố Thủy Nguyệt không tốt hơn bao nhiêu so với ổ chó kia đây chỉ là một gian nhà tranh rách nát toả ra mùi tanh tươi . Nàng trở lại trong túp lều đóng cửa phòng lại, liền nằm trên giường vừa lạnh vừa cứng như hàn băng.

Nàng từ trên gối đầu gối xuống hai vật đen như mực bỏ vào trong miệng chậm rãi nhai nuốt , sau đó liền nhắm mắt lại ngủ . Giấc ngủ này tỉnh lại đã là ban đêm, Cố Thiên Lan rốt cục có thể bước từ trên giường xuống.

Nàng ngốc nghếch nhìn xung quanh nhà tranh, nhìn tới nhìn lui đều không tìm thấy thứ gì có thể ăn, nàng chỉ có thể đi ra bên ngoài uống một chén nước lạnh, một hơi uống hết .

“ A ! Tiểu Thư tỉnh rồi.” Một vị phụ nhân đem theo cái rô đi tới .

Cố Thiên Lan từ trong trí nhớ của Cố Thủy Nguyệt nhận ra thân phận của nàng, phụ nhân này là nữ đầu bếp của hậu viện gọi Vương Xuân Nương .

Vương Xuân Nương đi tới, đánh nàng một cái: “Nếu đã tỉnh thì đừng có biếng nhác, đi theo ta làm việc .”

Trong lòng Cố Thiên Lan xuất hiện vẻ chán ghét cùng sợ hãi . Nàng biết đây là phản ứng của cơ thể này. Vương Xuân Nương luôn luôn ép buộc nàng làm việc xem nàng như nô tỳ mà sai dùng, nàng mặc kệ thì Vương Xuân Nương sẽ đánh nàng một trận đau nhức cả người . Vương Xuân Nương là một người phụ nữ thô kệch, ngày thường cao to lực lưỡng, đánh người sẽ vô cùng đau, sau mỗi lần bị đánh Cố Thủy Nguyệt đều phải nằm trên giường thật lâu .

Cố Thiên Lan không hề động, Vương Xuân Nương liền kéo nàng đi về hướng phòng bếp , Cố Thủy Nguyệt thân thể gầy yếu, bị kéo cần bản sẽ không giãy dụa được , Vương Xuân Nương trực tiếp đưa nàng ném ở trong bếp, mình thì ngồi ở một bên cầm lấy một củ khoai lang ăn: “Tiện chúng, nhanh làm việc cho ta , Nhị Tiểu Thư muốn uống canh xương heo, nếu như người hầm cách thủy không tốt ta sẽ lột da của người!”

Vương Xuân Nương ở phòng bếp muốn lấy lòng chủ tử, đáng tiếc tài nấu nướng của nàng ta cùng vóc người của nàng ta đều thô thiển như nhau . Cho đến khi nàng ta phát hiện đích tiểu thư của thừa tướng phù cũng không bằng một nô tài .

Cố Thủy Nguyệt có chút ngu xuẩn thế nên những công việc này nàng đều là sẽ làm hơn nữa còn làm rất tốt, dần dần Vương Xuân Nương liền đem toàn bộ công việc mình được giao toàn bộ đẩy lên người Cố Thủy Nguyệt để nàng làm, còn bản thân thì đi tranh công . Vương Xuân Nương tranh công, tiền thưởng cũng lấy nhưng một cái bánh bao cũng không cho Cố Thủy Nguyệt.

Kẻ ngu si thì có cái gì tốt , nói không chừng các nàng càng khi dễ nàng ta sẽ khiến các chủ tử càng cao hứng . Vương Xuân Nương chỉ cảm thấy sai khiến Cố Thủy Nguyệt làm việc là chuyện đương nhiên, có thể sai sử chủ tử khi trở về mà nhắc tới với láng giềng còn cảm thấy có chút kiêu ngạo .

Cố Thiên Lan bắt đầu nhóm lửa, Vương Xuân Nương nhìn nàng lại nghe lời, đứng dậy đi : “Một lúc lâu sau ta trở về lấy canh, nếu như hầm không tốt ta đánh chết người .”

Tại phòng bếp chỉ còn lại có một mình Cố Thiên Lan .

Trước khi mười bảy tuổi , tay Cố Thiên Lan cầm đều là đao kiếm chưa từng vào phòng bếp, sau khi làm hoàng hậu của Lý Nghiệp Cần do hấn thân thể và gân cốt đều là hàn nhiệt , Cố Thiên Lan vì muốn giúp hấn trị khỏi thân thể, chuyên cùng Ngự Y học nấu canh, sau này món canh của nàng ở trong cung lại là một món ngon, bất quá cũng chỉ có Hoàng Đế mới có tư cách hưởng dụng .

Nghĩ tới đây, Cố Thiên Lan không khỏi cắn chặt hàm răng của mình nghiến răng ken két . Nàng ta hành động ngông cuồng bây giờ nghĩ lại thực sự là quá buồn cười .

Nấu canh, nàng sẽ nấu canh thật tốt, trong mắt Cố Thiên Lan loé lên một nụ cười quý dị . Vương Xuân Nương có thể tùy ý khi dễ Cố Thủy Nguyệt, nhưng bây giờ trong thân thể này là Cố Thiên Lan nàng . Cố Thiên Lan nàng từ nhỏ đến lớn còn chưa từng bị khi dễ đến như vậy .

Nàng đánh không lại Vương Xuân Nương, thế nhưng nàng có thừa biện pháp để trị nàng ta. Không thể bỏ qua cho cái mụ la sát này được .

Cố Thiên Lan đem xương heo rửa, dùng nước sôi nấu qua loại trừ dầu trơn đi, lại rửa, để vào một chút nguyên liệu, sau khi nấu nước xong sẽ đem đầu xương ném vào . Nàng tuy hiện tại là thể nhưng trước kia lúc làm hoàng hậu Vọng Nguyệt quốc nàng đã có tay nghề nấu canh rất giỏi .

Sau khi làm xong hết thảy mọi chuyện ở đây nàng đứng lên, đi về căn phòng như túp lều nhỏ của mình . Nàng đưa mắt nhìn giỏ nhỏ đặt ở trong góc , trong giỏ xách đặt rất nhiều thảo dược khô héo . Những thứ này là trò vật mà Cố Thanh Ngọc cùng Cố Thanh Liên dùng để trêu cợt của nàng . Những thảo dược này có thể khiến người ta tiêu chảy, có thể khiến người ta ngứa khắp người, các nàng để cho nàng ăn khi đói , Cố Thủy Nguyệt một khi ăn kết quả là không được tốt . Cố Thiên Lan lấy một ít bỏ vào trong tay áo, lại nhớ tới trù phòng .

Nàng lấy trong ngực ra một ít thảo dược bỏ vào nồi phía dưới. Xương heo mùi vị nồng đậm, che giấu đi toàn bộ mùi vị các loại thảo dược . Sau khi cảm thấy nấu đủ lâu, nàng liền đem các loại thảo dược lựa ra .

Một lúc lâu sau, Vương Xuân Nương hùng hùng hổ hổ đến: “Tiện chúng, canh hầm thật sự là không có sao ? Nhị Tiểu Thư còn đang chờ đấy!”

Vương Xuân Nương đẩy cửa ra, liền thấy trên bếp đang hầm một chung Thang mùi thơm đậm đà xông vào mũi, Vương Xuân Nương liền không mắng nữa mà âm thầm nuốt một ngụm nước miếng sau đó đem canh đến cho Nhị Tiểu Thư .

Cố Thiên Lan đứng ở góc tối phía trong phòng bếp , trên mặt lộ ra một nụ cười quỷ dị loại này cười căn bản không thể xuất hiện trên mặt một kẻ ngu được . Mà hết thảy những thứ này Vương Xuân Nương đã không còn có cơ hội sẽ nhìn thấy .

Bạn đang đọc truyện *Vương Phi Tiến Lên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.